

izvirno znanstveno delo

UDK 351.856(497.4)"1949/..."

prejeto: 1. 3. 1999

Tatjana Dekleva

prof. zgodovine in umetnostne zgodovine, arhivistka
Zgodovinski arhiv in muzej Univerze v Ljubljani, SI-1000 Ljubljana, Kongresni trg 12

Petdeset let podeljevanja Prešernovih nagrad študentom Univerze v Ljubljani

IZVLEČEK

Prispevek na podlagi arhivskega gradiva, ki ga hrani Zgodovinski arhiv in muzej Univerze v Ljubljani predstavlja petdesetletni razvoj podeljevanja Prešernovih nagrad študentom ljubljanske univerze od prve podelitve v letu 1949 dalje.

SUMMARY

FIFTY YEARS OF CONFERRING THE PREŠEREN AWARDS TO THE LJUBLJANA UNIVERSITY STUDENTS

The contribution presents on the basis of archival material kept at the Historical Archive and Museum of the University in Ljubljana the 50 years of development of conferring the Prešeren awards to the students at the Ljubljana University from the first confer in 1949 on.

Ključne besede: kulturni praznik, Prešernove nagrade, študentje

Prvo desetletje

Odlok o proglasitvi dneva Prešernove smrti za kulturni praznik slovenskega naroda je na podlagi predloga in utemeljitve, ki ju je 28. januarja 1944 pripravil odsek za prosveto na osvobojenem ozemlju, 1. februarja 1945 sprejelo predsedstvo SNOS-a. Proslave so potekale že 8. februarja 1944 leta na vsem osvobojenem ozemlju, posebej svečana pa je bila v Črnomlju, kjer je kot govornik nastopil Josip Vidmar. Odlok o narodnem in kulturnem prazniku je nalagal šolam, državnim gledališčem, prosvetnim organizacijam in ustanovam ter založništvom naj proslavijo ta dan, ki bo osrednji dan kulturnega tedna. Prirejajo naj razstave, uvede naj se odlikovanje z imenom Franceta Prešerna, ki naj ga na ta dan podeljujejo kulturnim delavcem na javnih prireditvah. Tudi tedanje nagrade in nagrade, ki jih bodo v prihodnosti določile državne

in druge ustanove naj bi podeljevali v tem tednu.¹

Univerza se je aktivno pridružila praznovanju s prirejanjem proslav. V letu 1946 je pripravila odmevno Prešernovo razstavo,² ob stoti obletnici Prešernove smrti, leta 1949, pa je začela s podeljevanjem Prešernovih nagrad svojim študentom.³ Pobudo zanje je dala Univerza sama in Ministrstvo za prosveto LRS, ki je dalo na razpolago 100.000 takratnih dinarjev z navodilom, da se nagradi de-

1 Slovenski zbornik MCMXLV, Odlok o proglasitvi dneva Prešernove smrti za kulturni praznik slovenskega naroda, Ljubljana 1945, str. 302.

2 Zgodovinski arhiv in muzej Univerze v Ljubljani (ZAMU), Zapisniki sej univerzitetnega sveta, Zapisnik redne seje univerzitetnega sveta 9. 11. 1946.

3 Prešernove nagrade študentom ljubljanske Univerze podeljuje rektor vsako leto 8. februarja za naloge, ki so bile izdelane v prejšnjem letu. Leta 1949 so bile torej podeljene nagrade za leto 1948.

ZGODOVINSKI ARHIV LJUBLJANA

set najboljših del na fakultetah,⁴ vključujoč tudi Medicinsko fakulteto.⁵

Pravilnik, ki naj bi urejal podeljevanje nagrad študentom je v marcu 1948 leta pripravil takratni prorektor prof. Milko Kos. Določal je, da za nagrado lahko kandidirajo študentje, ki so se izkazali z "najboljšo pismeno obdelavo znanstvenih in strokovnih predmetov,"⁶ kot pogoj za dodelitev nagrade pa je veljalo, da "kaže obdelana tema samostojnost in izvirnost obdelave ter pravilno obvladanje metode."⁷ Posamezna nagrada je znašala 10.000 din, vendar jo je bilo možno glede na potrebe ustrezno znižati ali zvišati. Vsako nalogo sta strokovno ocenila dva profesorja iste ali sorodne stroke. Pozitivno ocenjene naloge so bile predložene univerzitetnemu senatu, ki je dodelil nagrade.

Kljub temu da je bilo zanimanje za nagrade med študenti veliko,⁸ so fakultete na natečaj v prvem letu predložile le pet del, od katerih je univerzitetni senat nagradil tri s polno dve pa s polovično nagrado. Naslednje leto je bilo nagrajenih osem del, od katerih je bila naloga Vojina Dokića "Eksperimentalno valjarniško ogrodje" po soglasnem sklepu senata nagrajena z nagrado v dvojnem znesku, ker je po mnenju prof. Cirila Rekarja "preseгла obseg običajnega doktorata in je predstavljala veliko vrednost za metalurški institut."⁹

Že v razpravi o prvem pravilniku so nekateri člani senata menili, da naj bi imeli pravico potegovati se za nagrade tudi absolventi z diplomskimi nalogami, vendar je prevladalo mnenje, da so Prešernove nagrade namenjene nalogam pripravljenim posebej za natečaj. Nagrajena naloga ni mogla biti diplomsko delo. Dekana Filozofske in Pravne fakultete¹⁰ sta tudi menila, da je deset nalog za šest fakultet premalo in da bi morali določiti koliko nalog pripada vsaki fakulteti. Rektor Anton Melik je pojasnil, da je število nagrad določeno za vso univerzo ter da je težko deliti nagrade na posamezne fakultete, načelno pripada vsaki fakulteti ena, ostale pa naj bi se razdelile glede na dotok nalog.¹¹

Zanimanje za Prešernove nagrade je med študenti iz leta v leto raslo in zato se je večalo tudi število nagrajenih del. V naslednjih letih je univerzitetni senat o višini nagrad lahko razpravljal le načelno, dejanska višina pa je bila odvisna od višine finančnih sredstev, ki jih je za nagrade namenilo ministrstvo.

V letu 1955 se je ponovno pojavilo vprašanje kandidiranja diplomskih del. Univerzitetna uprava je ugotovila, da so nekatere fakultetne komisije sprejemale tudi diplomske naloge, druge pa so jih zavračale. Pokazalo se je, da je pravilnik izredno pomanjkljiv in zastarel, zato so soglasno sprejeli sklep, da naj univerzitetna uprava pripravi nov pravilnik.¹²

Pravilnik, ki sta ga univerzitetni svet in univerzitetna uprava sprejela na sejah 26. 3 in 2. 4 1955 v 3. členu kot pogoj za dodelitev Prešernove nagrade določa, da predloženo delo pokaže sposobnost študenta za znanstveno delo. S tem so bile izločene diplomske naloge, ki od študentov niso zahtevale sposobnosti za znanstveno delo.¹³ V novem pravilniku je bila predvidena tudi nagrada skupini slušateljev za izdelavo znanstvene naloge. Kljub tem določbam so nekatere fakultete še vedno predlagale za nagrajevanje diplomska dela. Tudi sredstva, ki so bila v proračunu Univerze namenjena za nagrade so bila skromna, tako da se je višina nagrad vsako leto spreminjala ne toliko zaradi kvalitete predloženih del, temveč bolj zaradi števila kandidatov.

Jasno je bilo, da tudi novi pravilnik ni odpravil dilem s katerimi se je Univerza srečevala ob nagrajevanju svojih najboljših študentov. Nujno je bilo na novo urediti sistem podeljevanja Prešernovih nagrad, zato je Univerza v letu 1957 pozvala fakultete naj povedo svoja mnenja o tem problemu. Večina fakultet je menila, da bi izjemoma lahko nagrajevali tudi diplomske in seminarske naloge, ki so bile odlično ocenjene in so bile veliko boljše od ostalih diplomskih in seminarskih del,¹⁴ vendar je univerzitetna uprava tako možnost zavrnila. To vprašanje se je zaostriilo do te mere, da je Filozofska fakulteta zaradi zavrnitve predloženih diplomskih del za leto 1957 umaknila vse svoje predloge.¹⁵

⁴ Zgodovinski arhiv in muzej Univerze v Ljubljani, Zapisnik redne seje univerzitetnega sveta 18. 12. 1948.

⁵ Od ustanovitve popolne Medicinske fakultete leta 1945 je bila podobno kot druge medicinske fakultete v državi pod nadzorstvom Ministrstva za narodno zdravje.

⁶ ZAMU IV – 611/1, Pravilnik o podeljevanju Prešernovih nagrad študentom.

⁷ Prav tam.

⁸ ZAMU, Zapisnik izredne seje univerzitetnega senata 3. februarja 1949.

⁹ ZAMU IV – 611/8, Poročilo prof. ing. Cirila Rekarja.

¹⁰ V študijskem letu 1947/48 je bil dekan Pravne fakultete prof. dr. Gorazd Kušej dekan Filozofske fakultete pa prof. dr. Stanko Škerlj.

¹¹ ZAMU, Zapisnik izredne seje univerzitetnega senata 16. 3. 1948.

¹² ZAMU, Zapisnik redne seje univerzitetne uprave 2. in 3. 2 1955.

¹³ ZAMU IV – 611/32, Pravilnik o podeljevanju Prešernovih nagrad študentom, leto 1955.

¹⁴ ZAMU IV – 611/42, Poročilo dr. Dolfeta Vogelnika o pogledih fakultet in oddelkov na ocenjevanje in postopek pri podelitvi Prešernovih nagrad.

¹⁵ ZAMU IV – 612/49, Zapisnik seje študijske komisije 27. in 30. 1. 1958.

Takratni prorektor prof. dr. Milko Kos je leta 1948 pripravil pravilnik o podeljevanju Prešernovih nagrad študentom Univerze v Ljubljani (fototeka ZAMU).

Sklad Prešernovih nagrad

Univerzitetna uprava je zato predlagala ustanovitev sklada Prešernovih nagrad za študente. Njegova naloga bi bila podeljevanje nagrad in zbiranje finančnih sredstev za nagrade z dotacijami, darili in volili.

Pravilnik Sklada, ki je bil sprejet v juniju leta 1958 je za nekaj časa rešil problem nagrajevanja diplomskih in seminarskih nalog s tem, da je v svojem 7. členu dopuščal možnost nagrajevanja izredno kvalitetnih diplomskih in seminarskih del.

Natančno je bil predviden tudi postopek pri predložitvi posameznih del za ocenjevanje in nagrajevanje. Študentje so morali do določenega roka predložiti svoja dela pristojnim dekanatom, ti pa so jih izročili dvema univerzitetnima učiteljema iste ali sorodne stroke, da jih strokovno ocenita. Ti so dela ocenili glede na: stopnjo izvirnosti, na to ali je obravnavanje pretežno opisno ali se v njem pojavljajo elementi analize in v kolikšni meri, na obsežnost in kompleksnost obravnavane teme in obsežnost truda, ki je bil vložen, na jasnost, določenost in razumljivost prikazovanja in druge stilistične odlike dela. Recenzenti so naloge ocenili

s točkami od 0 (delo se umakne iz konkurence) do 3 (najvišje ocenjeno delo). Glede na ocene so bile dodeljene tudi denarne nagrade.¹⁶

Sklad je upravljal upravni odbor, ki je štel 15 članov. Imenoval jih je univerzitetni svet izmed univerzitetnih učiteljev, javnih in kulturnih delavcev, enega člana pa izmed študentov na predlog univerzitetnega odbora Zveze študentov.¹⁷ Predsednik upravnega odbora je bil vsakokratni rektor.

V smislu določila 3. člena pravilnika, da so sredstva sklada lahko tudi dotacije, darila in volila se je rektorat Univerze obrnil na okrajne in občinske ljudske odbore ter večja podjetja s prošnjo, naj prispevajo vanj. V začetku je bil odziv ugoden. Iz plana dohodkov sklada za leto 1962 lahko razberemo, da je kar polovico sredstev sklad pridobil z dotacijami izven Univerze.

Predvideni dohodki sklada za leto 1962¹⁸

1. Dotacija Univerze v Ljubljani	500.000 din
2. Dotacija OLO Ljubljana	500.000 din
3. Dotacije ostalih OLO-jev in ObLO-jev	100.000 din
4. Dotacije gospodarskih organizacij	54.000 din
5. Presežek dohodkov nad izdatki iz l. 1961	146.000 din

Z zbiranjem dodatnih sredstev je bila omogočena tudi številnejša udeležba študentov v natečaju za Prešernove nagrade, tako da je v naslednjih letih število nagrajencev naraslo.

Med nagrajenimi deli je bilo največ diplomskih in seminarskih del, upravni odbor pa je stremel za tem, da bi študenti izdelovali naloge posebej za Prešernovo nagrado. Tako je v letu 1961 sprejel sklep, naj se dela, ki so bila izdelana posebej za Prešernovo nagrado nagrajijo višje kot diplomska in seminarska dela. Ta naj se upoštevajo le če so bila že kot taka ocenjena z najvišjo oceno oziroma so bila pozneje dopolnjena. Dela izdelana posebej za Prešernovo nagrado, ki so bila nagrajena z višjim zneskom, se od 1963 leta niso več mogla predložiti kot diplomska ali seminarska dela.

Z uvajanjem in širjenjem III. stopnje študija, ki je predpisoval za dosego naslova "magister" ali "specialist" izdelavo posebnega diplomskega dela, se je kmalu pojavilo vprašanje ali je s takim delom mogoče sodelovati v natečaju za Prešernove nagrade. Upravni odbor sklada, ki je o tem raz-

¹⁶ ZAMU IV - 612/55, Pravilnik o nalogah sklada Prešernovih nagrad za študente univerze v Ljubljani ter o sestavi in delu upravnega odbora tega sklada.

¹⁷ Prvi upravni odbor so sestavljali dekani vseh fakultet: prof. dr. Metod Mikuž, prof. dr. Miroslav Zei, prof. dr. Stojan Pretnar, prof. ing. Stane Krašovec, prof. ing. Jože Levstik, prof. dr. ing. Branko Žnideršič, prof. ing. Feliks Lobe, prof. dr. ing. Roman Modic, prof. dr. Milko Bedjanič, Janez Vidmar - zastopnik ZŠJ ter Dušan Bole in Avguštin Lah.

¹⁸ ZAMU IV - 612/68, Plan dohodkov sklada za leto 1962.

pravljaj na seji januarja 1962, je sklenil, naj se ta dela ne upoštevajo, ker bi s svojo kvaliteto onemogočala ali pa zelo zmanjšala uspešno konkurenco študentov prve in druge študijske stopnje.¹⁹

Od 1962 leta je v postopku izbire nalog sodelovala tudi univerzitetna študijska komisija. Ta je pravočasno poslana predloge fakultet obravnavala in na podlagi poročil recenzentov izdelala predlog, ki ga je posredovala upravnemu odboru, ta pa je dodelil nagrade. Univerzitetna študijska komisija je že naslednje leto predlagala, naj bi zaradi enotnosti kriterijev zlasti na heterogenih fakultetah pri končnem izboru del, ki se bodo predložile za Prešernovo nagrado, sodelovale tudi fakultetne študijske komisije.²⁰

Število predloženih del se je iz leta v leto večalo. Za leto 1963 so morali znižati višino nagrad za diplomska in seminarska dela. Študijska komisija je opozorila, da bo potrebno v prihodnje zagotoviti tudi ustrezna finančna sredstva, zlasti, ker je menila, da bi morali v prihodnosti višine nagrad za posamezne zvrsti del zvišati, zlasti za dela, ki so bila izdelana posebej za Prešernovo nagrado.²¹ Naslednje leto je bilo potrebno zaradi pomanjkanja sredstev zaostri kriterije za podeljevanje nagrad. Naloge ocenjene z oceno 1 so izpadle iz konkurence. Nagrajena so bila dela pripravljena posebej za Prešernovo nagrado ocenjena z ocenama 2 in 3, magistrska dela²² z oceno 3, dopolnjene seminarske in diplomske naloge ocenjene z ocenama 2 in 3 ter diplomske in seminarske naloge ocenjene z oceno 3. Kljub omejitvam je bilo za leto 1964 nagrajenih 70, za leto 1965 pa že 78 del.

Študijska komisija je v orientacijskem programu dela, ki ga je predložila univerzitetnemu svetu poudarila, da Univerza še nima ustreznih metod za izboljšanje študija. Kritično se je opredelila tudi do Prešernovih nagrad, ki da "postajajo vse bolj neka formalnost, večkrat bolj predmet fakultetnega prestiža ali pa prestiža posameznega univerzitetnega učitelja, kot usmerjevalec znanstvenoraziskovalnega dela študentov na univerzi."²³ Po njenem mnenju naj bi imel sklad Prešernovih nagrad za študente ljubljanske Univerze dva namena: spod-

bujati interes študentov za boljše učne uspehe in jih pripraviti na samostojno strokovno in znanstveno delo. Komisija je zato predlagala, naj bi zelo dobre učne uspehe ter seminarska in diplomska dela nagrajevali s plaketami, diplomami in tudi drugimi nagradami v obliki denarja, knjig, potovanj, štipendij idr. Nagrade za posebej po razpisu napisana dela, pa bi bile v glavnem denarne, s posebnim pismenim priznanjem.²⁴ Komisija je tudi predlagala, naj bi sprejeli nov pravilnik, ki bi veljal že za leto 1966. V njem bi na novo opredelil način in postopek nagrajevanja pismenih del, ki bi jih izdelali študenti na podlagi razpisnega natečaja, zato je pozvala fakultete naj predložijo naslove tem za razpis. Sprejetje pravilnika se je zavleklo v naslednje leto, zato je upravni odbor sklenil, da se bodo nagrade za leto 1966 podeljevale še po starem pravilniku, vendar pa bodo že v tem letu z najvišjo nagrado nagrajena le posebej napisana dela, zato je bilo nagrajenih del nekoliko manj kot v prejšnjih letih (57).

Spremembe v letu 1967

Nov pravilnik je bil potrjen na seji univerzitetnega sveta 7. februarja 1967 in je določal, da sklad Prešernovih nagrad za študente nagrajuje dela študentov, "ki izpričujejo sposobnost za znanstvenoraziskovalno delo." Naslove tem vsako leto razpisuje razpisuje upravni odbor. Nagrajujejo se predvsem naloge, ki jih je razpisal upravni odbor sklada ter naloge, ki so si jih zamislili in izbrali študentje v sporazumu z mentorjem. Pravilnik izjemoma dovoljuje tudi nagrajevanje diplomskih in seminarskih nalog, ki ustrezajo razpisu in so bile napisane v predhodnem letu, prednost pa bodo imele naloge, ki so jih študentje izbrali po razpisu. Upravni odbor je imel možnost omejiti število nalog, ki bodo nagrajene.²⁵ Postopek in način pri predložitvi in ocenjevanju predloženih del je ostal nespremenjen.

Odziv na razpis v letu 1967 ni dosegel pričakovanj. Predložena so bila le tri dela napisana po razpisu, posebej za Prešernovo nagrado, sedem del je bilo napisanih posebej za Prešernovo nagrado v sporazumu z mentorjem, pretežni del predlaganih nalog pa so predstavljale odlično ocenjene diplomske naloge. Pri predložitvi del so si fakultete različno razlagale navodila iz prejšnjega leta, ko je veljal še stari pravilnik in nekatere niso predložile diplomskih del, poleg tega pa je bila določena tudi najvišja možna kvota nagrad za posamezne fakultete in omejeno skupno število nagrad na 30. Kljub temu je bilo upravnemu od-

¹⁹ ZAMU IV – 613/73, Zapisnik seje Upravnega odbora sklada Prešernovih nagrad za študente 31. 1. 1962.

²⁰ ZAMU IV – 613/81, Sklepi upravnega odbora sklada Prešernovih nagrad za študente 2. 2. 1962.

²¹ ZAMU IV – 613/88, Poročilo študijske komisije univerzitetne uprave o prijavih za Prešernove nagrade v letu 1964.

²² Ker je bil študij III. stopnje redna oblika študija, je prevladalo mnenje, da je treba tudi naloge te stopnje obravnavati enako kot ostale diplomske naloge. Za leto 1964 so nagrado prejele 3 magistrske naloge, v naslednjih letih se le te niso več nagrajevale.

²³ Sklepi 2. redne seje univerzitetnega sveta 5. 5. 1966, Objave univerze v Ljubljani, št. 2–3, študijsko leto 1965–1966, str. 9.

²⁴ Prav tam.

²⁵ ZAMU IV – 613/95, Pravilnik o skladu Prešernovih nagrad študentom 7. 2. 1967.

boru za leto 1967 predloženih 36 del, ki so bila vsa nagrajena po kriterijih, ki jih je določal pravilnik. Ob podelitvi nagrad za leto 1967 je upravni odbor opozoril, da bo tudi v prihodnosti, v skladu z določili pravilnika nagrajeval v prvi vrsti posebej za Prešernovo nagrado napisana dela.²⁶

V naslednjih letih je število podeljenih nagrad spet naraščalo. Razmerje med diplomskimi nalogami in posebej napisanimi deli pa se je nekoliko popravilo v prid slednjim. Iz tabele, ki prikazuje število podeljenih nagrad, glede na kategorije nalog od leta 1967 do 1973, je razvidno, da so bile v letih 1969, 1970 in 1972 nagrajene tudi posamezne seminarske naloge.

Število podeljenih nagrad po kategorijah

LETO	P	M	D	S	SKUPAJ
1967	3	7	26		36
1968	17	15	18		50
1969	21	9	27	1	58
1970	19	13	16	3	51
1971	28	8	34		71
1972	14	10	42	1	67
1973	33	12	48		93

Legenda:

P – naloga izdelana po razpisu za Prešernovo nagrado

M – naloga izdelana za Prešernovo nagrado v sporazumu z mentorjem

D – diplomatska naloga

S – seminarska naloga

Razpoložljivi fond sredstev, ob sorazmerno velikemu številu nagrad za leto 1973, ni zadoščeval, zato so se dogovorili, da bodo manjkajoča sredstva prispevale fakultete, ki so si znesek razdelile po posebnem ključu.²⁷ Predsednik upravnega odbora, takratni rektor Janez Milčinski je poudaril, "da je tolikšnemu številu predloženih del kriva prevelika razčlenjenost Univerze, obenem pa ugotovil da, če število delimo na 10 fakultet in to še na oddelke in posamezne enote, ni presežen dovoljen procent."²⁸ V razpravi so člani upravnega odbora izrazili tudi pomisleke glede ocenjevanja s 3, 2 in 1 točko, saj je bilo to precej odvisno od različnih kriterijev ocenjevalcev in predlagali naj bi bile nagrade enake višine po vrstah del.²⁹

Spominska plaketa, ki se podeljuje od leta 1978. Oblikoval jo je akademski kipar-medaljer Stane Dremelj. Na prednji strani je Prešernova podoba na hrbtni strani pa se vgravira leto za katero se nagrada podeljuje, ter priimek in ime nagrajenca (fototeka ZAMU).

Prešernova priznanja

Univerzitetni pedagoško-znanstveni svet je maja 1973 sprejel nov pravilnik, ki je bil od začetka podeljevanja nagrad že peti po vrsti in je vnesel nekaj pomembnih sprememb v način podeljevanja nagrad. V svojem četrtem členu je določil naloge, ki so se lahko nagrajale s Prešernovo nagrado. To so bile "naloge iz tem, ki jih je razpisal upravni odbor sklada in so jih študentje izbrali pod vodstvom mentorja; naloge, ki so si jih zamislili in izbrali študentje ali skupina študentov v sporazumu z mentorjem; in naloge, ki so si jih izbrali študentje ali skupina študentov na pobudo in pod vodstvom učitelja." Vse tri kategorije nalog so imele enake možnosti za pridobitev nagrade ali priznanja. Diplomatske in seminarske naloge, ki so ustrezale razpisu in so bile napisane v predhodnem obdobju so bile lahko nagrajene s Prešernovim priznanjem, le izjemoma tudi s Prešernovo nagrado.³⁰

Postopek in merila pri ocenjevanju se niso razlikovala od določb v predhodnih dveh pravilnikih, le del odslej niso več ocenjevali s točkami. Dela, ki sta jih pozitivno ocenila dva recenzenta, je obravnavala fakultetna študijska komisija, ki je uskladila merila, predlagala naloge za nagrade oziroma priznanja in določila vrstni red ter poslala dela z ustreznimi predlogi upravnemu odboru sklada.

Pravilnik se je prvič uporabljal ob podelitvi nagrad za leto 1974. Za to leto so bila predložena 104 dela, od teh je bilo le 21 posebej napisanih na razpisne teme, 14 je bilo mentorskih, ostale so bile diplomatske in nekaj seminarskih nalog. Upravni odbor je z večino glasov sklenil, da se v skladu z veljavnim pravilnikom z nagrado nagrajijo le po-

²⁶ ZAMU VI – 613/92, Poročilo upravnega odbora Sklada za Prešernove nagrade o podelitvi Prešernovih nagrad v letu 1968.

²⁷ ZAMU VI – 614/105, Zapisnik seje upravnega odbora Sklada Prešernovih nagrad 29. 1. 1974.

²⁸ Prav tam.

²⁹ Prav tam.

³⁰ ZAMU IV – 614/110, Pravilnik o skladu Prešernovih nagrad študentom univerze v Ljubljani 21. 5. 1973.

Prešernove nagrade podeljuje rektor, ki je bil od ustanovitve Sklada Prešernovih nagrad za študente leta 1958 tudi predsednik njegovega upravnega odbora. Rektor dr. Mirjan Gruden na Prešernovi proslavi 8. februarja 1972 (fototeka ZAMU).

sebej napisana dela in sicer v enakem znesku, diplomskim in seminarским nalogam pa se podelijo Prešernova priznanja. Pri tem sklepu je upravni odbor vztrajal tudi v naslednjih letih, obenem pa ves čas poudarjal, "da so diplomska in seminarska dela enakovredna nalogam, ki so bile izdelane po razpisanih ali mentorskih temah ter da je Prešernovo priznanje v družbenem moralnem in stimulativnem enakovredno Prešernovi nagradi. Upravni odbor je tudi menil, da bi bilo treba študente večkrat med študijskim letom opozoriti na razpisane teme, kajti Prešernova nagrada naj bi jim bila predvsem spodbuda, da med študijem sežejo preko učnega programa. V razpisu je poleg fakultet sodelovala tudi Univerza s temami, ki jih je predlagala komisija za študijska in znanstveno–raziskovalna vprašanja študentov in učiteljev slovenske narodnosti v zamejstvu in Center za razvoj univerze.

Po sprejemu novega zakona o visokem šolstvu se je s posebnim samoupravnim sporazumom 24. novembra 1975 združilo v ljubljansko Univerzo poleg dotedanjih deset fakultet še deset drugih šol in akademij.³¹ Ta širitev Univerze je prinesla tudi

nekaj sprememb in dopolnitev v pravilnik o podeljevanju Prešernovih nagrad študentom. Predvsem je bilo treba v obstoječem pravilniku dopolniti merila za ocenjevanje, zlasti za dosežke na področju umetnosti.

To je bilo urejeno z novim pravilnikom, ki je bil sprejet na seji univerzitetnega sveta 27. decembra 1976. Ta pravilnik je tudi nekoliko spremenil sestavo upravnega odbora. Rektor poslej ni bil več njegov predsednik, ampak je predsednika in namestnika upravnega odbora skupaj z ostalimi člani imenoval univerzitetni svet. Študente so v petnajstčlanskem odboru odslej zastopali trije predstavniki.³²

Po tem pravilniku so podelili nagrade in priznanja za leto 1976. Že naslednje leto pa so člani upravnega odbora ponovno razpravljali o vprašanju, ki se je vedno znova odpiralo že od začetkov podeljevanja nagrad, to je ali se diplomske in seminarske naloge lahko nagradijo tudi z nagrado ali samo s priznanjem. Dogovorili so se le, da se nagrade za leto 1977 podelijo še po pravilniku iz

³¹ Akademija za glasbo, Akademija likovnih umetnosti, Akademija za gledališče, radio, film in televizijo, Pedagoška akademija, Visoka šola za telesno kulturo, Višja

pomorska šola v Piranu, Višja šola za socialne delavce, Višja šola za zdravstvene delavce, Višja upravna šola in Višja tehniška varnostna šola.
³² ZAMU VI – 616/130, Pravilnik o skladu Prešernovih nagrad študentom Univerze v Ljubljani 27. 12. 1976.

leta 1976 in ugotovili, da je nujno, da se ta spet dopolni in spremeni tako, da bodo kriteriji za ocenjevanje del in podeljevanje nagrad in priznanj ustrežnejši.

Nov način podeljevanja v letu 1978

V obrazložitvi predlogov za spremembe pri podeljevanju Prešernovih nagrad študentom, ki jih je upravni odbor poslal v obravnavo je poudaril, da so v zadnjih letih fakultete predlagale veliko število del za nagrade. To število bi se v bodoče verjetno še povečalo, glede na večje število članic združenih v Univerzo. Takšno veliko število nagrad je po njegovem mnenju zniževalo pomen Prešernove nagrade in kvaliteto predlaganih del. Večji poudarek in pomen bi nagrade dosegle le z omejenim številom nagrad za res najbolj kvalitetna dela, ki bi jih ob omejenih finančnih sredstvih lahko bolj primerno in stimulatивно nagrajevali. Upravni odbor je zato predlagal, da bi v bodoče podeljevali le 12 nagrad in sicer izključno za dela na osnovi razpisanih tem, ki bi jih predložili študentje na dodiplomskem študiju in bi bila napisana pred dvigom diplomske naloge. Vsaka visokošolska delovna organizacija bi lahko predložila le dve deli, ki sta po njeni oceni primerni za nagrado. Izmed predloženih del bi upravni odbor izbral 12 najbolj kvalitetnih, pri tem pa bi skrbel za to, da bi bila zastopana področja: družboslovno, tehniško, naravoslovno, biomedicinsko in umetniško.³³

Glede na vse pripombe³⁴ je univerzitetni svet potrdil Pravilnik o podeljevanju Prešernovih nagrad študentom Univerze v Ljubljani, ki je skladu nalagal, "da vzpodbuja znanstveno-raziskovalno in umetniško dejavnost študentov dodiplomskega študija s tem, da podeljuje nagrade za najboljša dela." Upravni odbor sklada je lahko podelil vsako leto največ 12 nagrad, pri tem pa je moral skrbeti za to, da so bila med nagrajenimi deli upoštevana vsa področja visokošolskega študija. Nagrajeval je lahko samo teme, ki jih je razpisal upravni odbor in so jih študentje izbrali pod vodstvom mentorja.

Delo, ki je lahko kandidiralo za Prešernovo nagrado je moralo biti samostojno in kvalitetno. Pri tem pa je bilo potrebno upoštevati tudi nje-

govo uporabnost v praksi. Vsak kandidat je lahko dobil samo eno nagrado v enem letu, ne oziraje se ali je šlo za individualno ali skupinsko delo. Določeno je bilo tudi, da mora biti delo opravljeno pred dvigom diplomske naloge. Dela, ki so jih morali študentje predložiti najkasneje do 1. novembra vsako leto pristojnim visokošolskim delovnim organizacijam sta strokovno ocenila dva visokošolska učitelja, ki ju določil ustrezeni organ delovne organizacije. Ta je potem ocenjena dela obravnaval, uskladi merila, določil vrstni red in predlagal nagrade. Visokošolska delovna organizacija je nato najkasneje do 1. decembra predložila upravnemu odboru sklada dve deli, ki sta bili po njeni oceni primerni za nagrado.³⁵

Upravni odbor Sklada se je preimenoval v Odbor za Prešernove nagrade študentom in na svoji seji 5. 7. 1978 sprejel poslovnik o postopku in ocenjevanju predloženih del za Prešernove nagrade. Ta je določal, da mora odbor za oceno predloženih nalog imenovati področne komisije kot občasna delovna telesa z nalogo oceniti dela s svojega področja in v roku 14 dni od imenovanja predložiti odboru poročilo. Pri imenovanju področnih komisij je odbor zavzel stališče, "da mentorji in soocenjevalci ne morejo biti njihovi člani. V vsako komisijo je imenoval po enega svojega člana, ki pa ni mogel biti njen predsednik niti v njej ni mogel odločati."³⁶

Na podlagi poročil področnih komisij se je moral odbor odločiti o delih, ki bodo nagrajena najkasneje do 30. decembra vsako leto. Dela, ki so bila že nagrajena, niso mogla biti predložena za Prešernovo nagrado.³⁷

Nagrajenec poleg diplome in denarnega zneska prejme tudi spominsko plaketo z vgravirano Prešernovo podobo ter njegovim priimkom in imenom.³⁸ Bakrene spominske plakete s tipično Prešernovo podobo je oblikoval akademski kipar-medaljer Stane Dremelj.³⁹

Ker so leta 1978 prvič podeljevali nagrade na nov način, je odbor izjemoma odstopil od kriterija, da bo obravnaval samo dela, ki so bila izdelana po razpisanih temah. Nekatere fakultete jih namreč v predhodnem letu niso razpisale, njihovi študentje pa so izven študijskega okvira pripravili izjemno kvalitetna dela, zato je odbor menil, da je potrebno tudi ta dela enakovredno obravnavati. V

³³ ZAMU VI – 616/140, Dopis upravnega odbora vsem visokošolskim delovnim organizacijam, 10. 10. 1977.

³⁴ Fakulteta za naravoslovje in tehnologijo in Višja šola za zdravstvene delavce sta se s predlogom strinjali, Biotehniška fakulteta je predlagala, da bi imela možnost predložiti vsaj 4 dela, Ekonomska fakulteta je menila, da je 12 nagrad premalo za vso Univerzo, Filozofska fakulteta pa je bila načelno proti omejitvi nagrad in je imela tudi več pripomb na predlog pravilnika. Ostale fakultete se glede predlogov niso izjasnile. Proti omejevanju števila nagrad je bila tudi komisija za raziskovalno dejavnost OO ZSMS Medicinske fakultete.

³⁵ ZAMU VI – 616/143, Pravilnik o podeljevanju Prešernovih nagrad študentom Univerze v Ljubljani, 22. 12. 1977.

³⁶ ZAMU IV – 616/142, Zapisnik 4. seje odbora za Prešernove nagrade študentom 21. 12. 1978.

³⁷ ZAMU IV – 616/143, Poslovnik o postopku in ocenjevanju predloženih del, 5. 7. 1978.

³⁸ ZAMU IV – 616/143, Pravilnik o podeljevanju Prešernovih nagrad študentom Univerze v Ljubljani 22. 12. 1977.

³⁹ ZAMU IV – 616/142, zapisnik 2. seje odbora za Prešernove nagrade študentom 5. 7. 1978

prihodnje pa naj bi teme razpisovale tudi akademije in višje šole. Ker je bilo do roka predloženo izredno malo del, je odbor izjemoma dovolil, da lahko šole za to leto predložijo več kot dve deli. Skupno je odbor prejel 18 del od tega je bilo nagrajenih 12.⁴⁰

Za leto 1979 sta bili predloženi tudi dve diplomski nalogi, ki ju je odbor zavrnil. Tudi v ponovni razpravi na seji 25. decembra 1981 o delih kandidatov, ki so že diplomirali je bilo poudarjeno, "da po pravilniku diplomska dela ne morejo biti nagrajena in da je za to visokošolska delovna organizacija polno odgovorna."⁴¹ Odbor je bil mnenja, da je treba mejo med diplomskim in nagrajenim delom jasno začrtati, da bo nagrada spodbuda za delo, ki presega obveznosti rednega študija.⁴²

Filozofska fakulteta, ki je že od začetkov podeljevanja nagrad vztrajala pri nagrajevanju diplomskih del, je na seji fakultetnega sveta razpravljala o tem vprašanju ter zaprosila odbor, "da bi ponovno preučil kriterije za podeljevanje Prešernovih nagrad študentom."⁴³ Razprava o tem se je nadaljevala na sejah v naslednjem letu. Odbor v novi sestavi je priporočil, da je treba določila pravilnika, ki niso do kraja precizno izražena, pojasniti oziroma dopolniti. Glede na to je za tolmačenje 3. člena po priporočilu odbora v prejšnji sestavi predsednik nakazal 3. stališča: "1) preprečevati prijave diplomskih del, s čimer pa ne bi zagotovili, da bi kandidat pozneje s tem delom ne diplomiral; 2) pripustiti prijave, če dela presegajo zahteve diplomskega dela – razširjeno diplomsko delo; 3) točneje določiti vsebinske kriterije za ocenjevanje."⁴⁴ Odbor je soglasno sprejel stališče naj posebna delovna skupina dopolni kriterije za ocenjevanje.

Pravilnik, ki ga je univerzitetni svet potrdil 7. 7. 1983 in je zaostрил kriterije z določilom, da mora biti "delo, ki pride v poštev za podelitev Prešernove nagrade, samostojno, mora izrazito presegati redne študijske zahteve, mora biti napisano v pravilni slovenščini in biti v ustrezni obliki. Izdelano mora biti v času dodiplomskega študija in predloženo takoj po izdelavi."⁴⁵ Določena merila

za ocenjevanje predloženih raziskovalnih del so omogočala tudi razmejevanje opravljenih del od običajnih študijskih obveznosti. Ta merila so bila: "širina teoretske podlage, poznavanje domače in dostopne tuje literature, razčlenjevalna temeljitost, samostojnost, prodornost in izvirnost raziskave, zmogljivost formuliranja ter jezikovna kultura, družbena pomembnost ali pomembnost za razvoj stroke in ustvarjalni marksistični pristop. Umetniška dela pa naj bi bila ocenjena glede na: vsebino, izraz, ustvarjalno izvirnost in opaznost v slovenski kulturi." Razpisane teme morajo vsebovati "kratko oznako vsebinske usmeritve dela in njen pomen." Ista tema se lahko praviloma razpiše največ dvakrat.⁴⁶

O primerni obliki predloženih del so razpravljali že v letu 1957, ko je predsednik univerzitetne študijske komisije predlagal naj "fakultete in oddelki v okviru svojih materialnih in tehničnih možnosti podpro slušatelje pri primerni opremi in pretipkavanju predloženih del."⁴⁷ V januarju in februarju leta 1979 pa je posebna delovna skupina pripravila dogovor o enotni obliki predlaganih del, ki je vseboval naslednja določila: dela morajo biti predložena odboru na Univerzi v treh izvodih. En izvod bo vrnjen nagrajencu, en izvod bo dobila visokošolska delovna organizacija za knjižnico, en izvod bo ostal v arhivu Univerze.⁴⁸ V vseh treh izvodih bo vpisano, da je bilo delo nagrajeno s Prešernovo nagrado za študente na Univerzi, s podpisom rektorja in predsednika odbora za Prešernove nagrade, pečatom, številko in datumom (enako kot na listini). Dela naj bi bila trdo vezana v skaj črne barve, velikost formata A 4, na ovitku pa besedilo v zlatem rezu (VDO, naslov dela, ime in priimek avtorja, kraj in letnica).⁴⁹ Notranja stran je tej enaka, le da je pod imenom in priimkom avtorja besedilo: Delo je pripravljeno po razpisu odbora za Prešernove nagrade študentom za ... leto, št. teme ..., pod mentorstvom ... Za notranjo naslovno stranjo mora biti povzetek vsebine dela v slovenskem in angleškem jeziku, sledi kazalo in pregled uporabljene literature.

Za vse tri umetniške akademije velja podobna

⁴⁰ ZAMU VI – 616/142, Poročilo odbora za Prešernove nagrade študentom za leto 1978.

⁴¹ ZAMU IV – 617/171, Zapisnik 2. seje odbora za Prešernove nagrade študentom 25. 12. 1981.

⁴² OBJAVE Univerze za študijsko leto 1981/82, št. 1, Stališča in priporočila, str. 1, Ljubljana 1982.

⁴³ ZAMU IV – 617/171, Zapisnik 3. seje odbora za Prešernove nagrade študentom 18. 2. 1981.

⁴⁴ ZAMU IV – 618/178, Zapisnik 1. seje odbora za Prešernove nagrade študentom 24. 9. 1982.

⁴⁵ OBJAVE Univerze za študijsko leto 1983/84, št. 1, Pravilnik o podeljevanju Prešernovih nagrad študentom Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani, Ljubljana 1984, str. 1.

⁴⁶ Prav tam.

⁴⁷ ZAMU IV – 611/42, Poročilo o pogledih fakultet na ocenjevanje in postopek pri podelitvi Prešernovih nagrad, 21. 6. 1957.

⁴⁸ Do leta 1978 so se naloge vračale nagrajencem ob priliki podelitve nagrad, naloge, ki niso bile nagrajene pa so bile vrnjene avtorjem po pristojnih dekanih. Pred letom 1978 so tako v arhivu ohranjena le tri dela: Kokole Vladimir – Morfološki razvoj v spodnjem posavju in ob Sotli (leto 1950); Dolinar Zlata – Slovanski skelet št. 8 iz Turnišča pri Ptujju (leto 1950); Briški Alojz – Smernice za izkoriščanje tal v Novi Lipi pri Vinici na osnovi pedoloških raziskovanj (leto 1956).

⁴⁹ ZAMU IV 617–154, Navodilo visokošolskim delovnim in temeljnim organizacijam, 26. 10. 1979.

oblika predloženih del. Akademija za glasbo predloži odboru javno izvajana dela posneta na traku ali kaseti, Akademija za likovno umetnost pa predloži ob slikarskih kiparskih in grafičnih delih tudi 1 izvod fotografij teh del.⁵⁰ Predlagana dela morajo biti tudi jezikovno brezhibna in s čim manj tujkami. Odbor dopušča tudi možnost lektoriranja, vendar mora biti lektor naveden.⁵¹ Ta stališča so bila zajeta v poslovniku o postopku pri sprejemanju, obravnavanju in slovesni razglasitvi nagrajenih del, ki ga je na podlagi določbe pravilnika sprejel odbor za Prešernove nagrade študentom 26. 10. 1983.

V letu 1990 je postalo spet očitno, da je potrebno vnesti spremembe v veljavni pravilnik o podeljevanju Prešernovih nagrad študentom. V razpravi na seji odbora je bilo ugotovljeno, da nastajajo zunaj razpisa pogosto naloge, ki so bolj kakovostne od tistih, ki so izdelane na razpis, a se zaradi togih predpisov ne morejo potegovati za nagrado. Zato je odbor sklenil predlagati spremembo in dopolnitev pravilnika v tem smislu, da se za nagrado lahko poteguje tudi delo, ki ni bilo razpisano, vendar mora biti tema izbrana v sodelovanju z mentorjem in mora ustrezati vsem drugim merilom Pravilnika, tako po vsebini kakor po obliki.⁵² V letu 1991 je bil sprejet popravljen pravilnik, ki med drugim dovoljuje, pod natančno določenimi pogoji, poleg razpisanih tem tudi predložitev izjemno dobrih del, ki niso bila izdelana na razpis.⁵³

Prešernova nagrada je najvišje priznanje s katerim Univerza v Ljubljani nagraduje svoje najboljše študente. Predsednik odbora za Prešernove nagrade dr. Boris Paternu je na Prešernovi proslavi leta 1984 njihov pomen označil z besedami: "Te nagrade so zelo skromna institucija, vendar ena izmed tistih redkih, ki ima to srečo, da združuje vse panoge znanstvenega in umetniškega dela na slovenskem. Vanjo se stekajo najmlajši in najvidnejši plodovi vseh strok, ki živijo pod streho univerze. Tu, na tej tesni ravni zaživi univerza res kot universum, kjer se vsako leto v žlahtnem tekmovanju srečujejo dosežki najbolj različnih ved in umetnosti. Niti prej niti pozneje take možnosti ni več."⁵⁴

⁵⁰ ZAMU IV Poslovník o postopku pri sprejemanju in obravnavanju predloženih del za Prešernove nagrade študentom 1977.

⁵¹ ZAMU IV – 617/154, Zapisnik 7. seje odbora za Prešernove nagrade študentom 7. 12. 1979.

⁵² ZAMU IV – 1841, letno poročilo univerze v Ljubljani za leto 1990.

⁵³ Poročilo o delu Odbora za Prešernove nagrade študentom Univerze v Ljubljani; Objave Univerze v Ljubljani za študijsko leto 1991/92, št. 2, str. 7.

⁵⁴ Iz govora predsednika odbora za Prešernove nagrade študentom prof. dr. Borisa Paternuja, Objave Univerze za študijsko leto 1983–1984, Ljubljana 1984, str. 18.

ZUSAMMENFASSUNG

Fünzig Jahre Prešeren-Preis für die Studenten der Universität Ljubljana

Seit 1949 verleiht die Universität Ljubljana alljährlich am 8. Februar den Prešeren-Preis an die Studenten für die besten Arbeiten des letzten Jahres.

In fünfzig Jahren wurden die Richtlinien für die Verleihung des genannten Preises und die Kriterien für die Bewertung der vorgeschlagenen Arbeiten mehrmals ergänzt und verändert. Die erste Richtlinie zur Verleihung des Prešeren-Preises an die Studenten der Universität Ljubljana wurde im Jahre 1948 vom damaligen Prorektor Milko Kos erarbeitet. Als Kriterium für die Verleihung des Preises galt "Selbständigkeit und Originalität bei der Behandlung des Themas sowie richtiger methodologischer Ansatz." Das größte Problem, mit dem der Universitätssenat bei der Preisverleihung an die Studenten konfrontiert war, betraf die Diplom- und Seminararbeiten. Die im Jahre 1955 geänderte Richtlinie schloß letztere aus dem Wettbewerb aus, und zwar durch eine Bestimmung, daß die vorgeschlagene Arbeit die Fähigkeit des Studenten zur wissenschaftlichen Arbeit zur Ausdruck bringen müsse, was für Diplomarbeiten nicht vorausgesetzt wurde.

Im Jahre 1958 wurde ein Fonds für die Prešeren-Preise für Studenten gegründet, dessen Hauptzweck im Preisverleihungsakt und in der Aufbringung der benötigten finanziellen Mittel durch Zuschüsse, Schenkungen und Vermächtnisse bestand. In der Richtlinie zur Fondsverwaltung war das Verfahren zur Vorlegung, Bewertung und Preisverleihung für die einzelnen Werke festgelegt, die Richtlinie ließ auch die Möglichkeit der Preisverleihung für besonders gute Diplom- und Seminararbeiten zu. Durch die Gründung des Fonds nahm die Zahl der verliehenen Preise von Jahr zu Jahr zu, deswegen mußte man angesichts der begrenzten finanziellen Mittel die Höhe der Preise herabsetzen und die Kriterien verschärfen. Es war ein Anliegen des Verwaltungsausschusses des Fonds, daß die Studenten durch die eigens für den Wettbewerb angefertigten Arbeiten konkurrieren. Aus diesem Grunde wurden seit 1967 besondere Themen ausgeschrieben. Die Regelung des Jahres 1967 ließ ausnahmsweise zu, daß Preise auch für Diplom- und Seminararbeiten verliehen wurden, wobei die Arbeiten, die nach der Ausschreibung angefertigt

wurden, den Vorrang hatten.

Diplom- und Seminararbeiten wurden seit 1973 durch besondere Prešeren-Urkunden ausgezeichnet, während der Verwaltungsausschuß die Prešeren-Preise für eigens zum Wettbewerb verfaßte Arbeiten verlieh.

Als sich im Jahre 1975 die zehn bis dahin bestehenden Fakultäten mit zehn anderen Hochschulen und Akademien zur Universität Ljubljana zusammenschlossen, mußten die Kriterien zur Bewertung in der bestehenden Richtlinie ergänzt werden (dies galt vor allem für den Bereich der Kunst). Die entsprechenden Änderungen wurden in der Richtlinie aus dem Jahre 1976 vorgenommen. Nach dieser Richtlinie wurden die Preise nur zwei Jahre lang verliehen, wurde doch im Jahre 1977 eine neue grundlegend veränderte Richtlinie angenommen. Seitdem können jährlich höchstens 12 Preise vom Ausschuß für zur Prešerenpreis-Verleihung an die Studenten verliehen werden, wobei alle Bereiche des Hochschulstudiums berücksichtigt werden müssen. Mit Preisen dürfen nur Arbeiten ausgezeichnet werden, die aufgrund der Ausschreibung angefertigt werden. Das Verfahren zur Bewertung der vorgeschlagenen Arbeiten wurde durch besondere Bestimmungen festgelegt. Die ergänzte Regelung aus dem Jahre 1983 setzte die Maßstäbe für die Bewertung der vorgeschlagenen Arbeiten genau fest und schloß aus dem Wettbewerb alle Arbeiten aus, die zu den regelmäßigen Studieverpflichtungen der Studenten gehörten.

Im Jahre 1991 wurde eine neue verbesserte Richtlinie angenommen, aufgrund derer unter genau festgelegten Bedingungen auch außerordentlich gelungene Arbeiten berücksichtigt werden können, die nicht aufgrund der Ausschreibung angefertigt wurden.

Der Prešeren-Preis ist nach wie vor der höchste Preis, mit dem die Universität Ljubljana ihre Studenten auszeichnet.

VIRI IN LITERATURA

Zgodovinski arhiv in muzej Univerze v Ljubljani (ZAMU).

Zapisniki sej univerzitetnega sveta.

Zapisniki sej univerzitetnega senata.

Zapisniki sej univerzitetne uprave.

Poslovnik o podeljevanju Prešernovih nagrad študentom Univerze v Ljubljani.

Pravilnik o postopku in ocenjevanju predloženih del.

Zapisniki sej Odbora za Prešernove nagrade študentom.

Poročila Odbora za Prešernove nagrade študentom.

Objave Univerze za študijsko leto 1983/84. Ljubljana, 1.

Objave Univerze v Ljubljani za študijsko leto 1991. Ljubljana, 2.

Slovenski zbornik MCMXLV. Odlok o proglasitvi dneva Prešernove smrti za kulturni praznik slovenskega naroda. Ljubljana 1945.